

Herzigová, Ivana

Jak TIM dobýval vídeňský Dům hudby a Muzejní čtvrt': reportáž

TIM ezin. 2013, vol. 3, iss. 1-2, pp. 185-214

ISSN 1805-2606

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/129963>

Access Date: 30. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Jak TIM dobýval vídeňský Dům hudby a Muzejní čtvrt': Reportáž

Autorka textu: Ivana Herzigová

Autoři fotografií: Ivana Herzigová, Oliver Štaša, Jana Horáková

Co se dělo před cestou a na cestě...

Byl 2. květen brzké ráno, ráno plné očekávání. Rozkaz pro studenty zněl jasně: sraz před brněnskou Bohémou v 8:15, odjezd v 8:30. Někteří nedočkavci stepovali na smluveném místě již před osmou, ale nebylo nás moc. Spíše než nad nedostatkem studentů jsme pomalu začínali trnout nad stavem vozového parku. Ten představovaly u krajnice zaparkované karosy staršího data výroby s mírně narezlým podvozkem.

Obr. 1. ...začínali trnout nad stavem vozového parku...

Mezitím bylo čtvrt, blížila se půl a náš zájezd začínal vypadat reprezentativně, dokonce se dostavila i většina učitelského sboru. Všem nám spadl kámen ze srdce, když se konečně objevil ten správný vůz (tímto srdečně děkujeme dopravní společnosti ČSAD Tišnov), kterému nehrozilo rozpadnutí během cesty. Každý z nás se uvelebil na pohodlných sedačkách a konečně se mohlo vyjet.

Po krátkém uvítacím slovu docentky Horákové přišly na řadu nám všem tak známé vlaječky a cedulka, jež nás upozornila na to, že: „Exkurze je realizována v rámci projektu č. CZ.1.07/2.2.00/28.0044 Inovace uměnovědných studijních oborů na Filozofické fakultě MU, který je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.“ (I jim tedy patří náš vřelý dík.)

Obr. 2. ...po krátkém uvítacím slovu docentky Horákové...

Obr. 3. ...deště čím dál tím víc přibývalo...

V Domě hudby

První kroky nás vedly do Haus der Music, tedy do interaktivního muzea zvuku, které nabízí nové a inovativní přístupy k tématu hudby v rámci moderně přepracované výstavy, jak na svých stránkách uvádí sama instituce.

Obr. 4. ...první kroky nás vedly do Haus der Music...

Po mírných zmatcích, kolik nás vlastně je a jak docílit toho, aby se všem vrátil správný obnos eur, jsme byli vpuštěni dovnitř.

Obr. 5. ...po mírných zmatcích, kolik nás vlastně je...

Uvnitř na nás čekala čtyři patra věnovaná hudbě a všem možným i nemožným zvukům. První patro nabídlo svým návštěvníkům poněkud tišší expozici věnující se světově uznávanému symfonickému orchestru klasické hudby, tedy Vídeňským filharmonikům. Ovšem ve druhém patře zvaném *Sonosphere* to zvuky hýřilo na každém rohu. Vstupní místnost *Seinnesrauschen* nás vrátila k samému počátku. Byl to totiž prostor, ve kterém se ozývaly neobvyklé a záhadné zvuky, jež každý z nás zažil v prenatalní fázi vývoje, ale už na ně zapomněl. Za zmínku taktéž stojí další část *Instrumentarium*, kde jsme čelili hudebním nástrojům v nadživotní velikosti, které byly rozezvučovány za pomoci lidské síly.

Obr. 6. ...kde jsme čelili hudebním nástrojům v nadživotní velikosti...

Stimmenmeer pak představilo jeden z nejdůležitějších hudebních nástrojů, a to náš lidský hlas. Interaktivní panely nám prozradily, jak se tvoří a jak zní samohlásky, souhlásky a jiné zvuky námi produkované. Prostřednictvím *Klanggalerie* jsme zažili např. ruch newyorské Broadwaye.

Třetí hudebně-historické patro patřilo významným hudebním skladatelům, jakými byli Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Strauss a Mahler. Informační tabule nás seznámily s jejich životy, dílem, ale i světem, ve kterém žili. Jednotlivé místnosti se snažily poctivě vystihnout auru hudebních velikánů. K tomu dobře posloužily dobové obrazy, osobní předměty, hudební nástroje a historické dokumenty.

Obr. 7. ...místnosti se snažily poctivě vystihnout auru hudebních velikánů...

Abychom poznali, jaká dřina se skrývá za poctivou prací hudebního dirigenta, dostal každý z nás možnost mu „fušovat“ do tohoto řemesla a zkusit si řídit samotnou Vídeňskou filharmonii.

Obr. 8. ...možnost mu „fušovat“ do řemesla dirigentům...

Poslední čtvrté patro *Virto/stage* představovalo několik hudebních divadel. Zde jsme se, zcela intuitivně a pouhým pohybem těla, pokoušeli režírovat individuální multimediální operu.

Po prohlídce se všichni začali shromažďovat na nádvoří. Když už to vypadalo, že nikdo nechybí, nastal čas pro společné foto.

Obr. 9. ...čas pro společné foto...

Dalším bodem našeho zájmu byla Muzejní čtvrť. Než však nastal ten správný čas zahájit prohlídku, dostali jsme osobní obědové volno. Někteří z nás zamířili do místních stravovacích zařízení, druzí zase obsadili prázdné lavičky a vytáhli stylové svačiny v podobě typického českého „vínršniclu“.

V Muzejní čtvrti

Obr. 10. ...dalším bodem našeho zájmu byla Muzejní čtvrť...

Jakmile bylo po obědové siestě a po případné rekognoskaci terénu muzejní čtvrti, celý zájezd účastníků zamířil do vídeňské Káby čili Muzea moderního umění MUMOK.

Obr. 11. ...zamířil do vídeňské Káby čili muzea moderního umění MUMOK...

Zde se s námi výtahy rozjely různými směry. Ve spodních třech patrech se nacházela výstava *Poezie redukce* (*Poetry of Reduction*), která zahrnovala díla tří uměleckých směrů druhé poloviny dvacátého století – minimalismu, konceptualismu a land artu. Mimo jiné jsme zde spatřili díla takových umělců, jako jsou Bruce Nauman, Sol LeWitt, Dan Flavin nebo Richard Long.

Obr. 12. ...ve spodních třech patrech se nacházela výstava Poezie redukce...

Jelikož tyto nové směry umění zasáhly i tehdejší Československo, nebylo divu, že se tu objevila díla autorů českých – Jiřího Valocha, Františka Lesáka a Karla Malicha.

Obr. 13. ...nebylo divu, že se tu objevila i minimalistická díla autorů českých, například Františka Lesáka (dílo Halbvoll/halbleer)...

Obr. 14. ...výstava *Poezie redukce* ve světle neonu...

Obr. 15. ...výstava Poezie redukce dokázala zapojit diváky do akce...

Další výstava nazvaná *In Progress* zahrnovala díla ze sbírky samotného MUMOKu. Představila se nám díla rakouských expresionistických umělců Richarda Gerstla či Oskara Kokoschky. Z bohaté sbírky kubismu a futurismu nám MUMOK nabídl díla Pabla Picassa nebo Giacoma Bally. František Kupka, Paul Klee či Piet Mondrian zde byli představiteli abstraktního umění.

Autorkou výstavy *Fantastic Socialism* byla Verena Dengler, jejíž práce je plná aluzí. Prolínají se v ní fotografie, sochy, látky a jiné nalezené materiály.

Vrchní tři patra pak patřila vídeňskému rodákovi Franzu Westovi a jeho výstavě *Wo ist mein Achter?*

Čas se nachýlil k půl sedmé a my zahájili hromadný přesun směrem ke stanovišti autobusu. Na místě jsme byli přesně, možná ještě s předstihem, ale po našem bílém tišnovském oři ani vidu, ani slechu, tudíž opět nastal příhodný čas na fotodokumentaci exkurze. V záplavě autobusů mezinárodních značek se posléze konečně zjevila ta naše brněnská, a tak už jen zbývalo se nalodit a s menším zpožděním vyplout směr Brno.

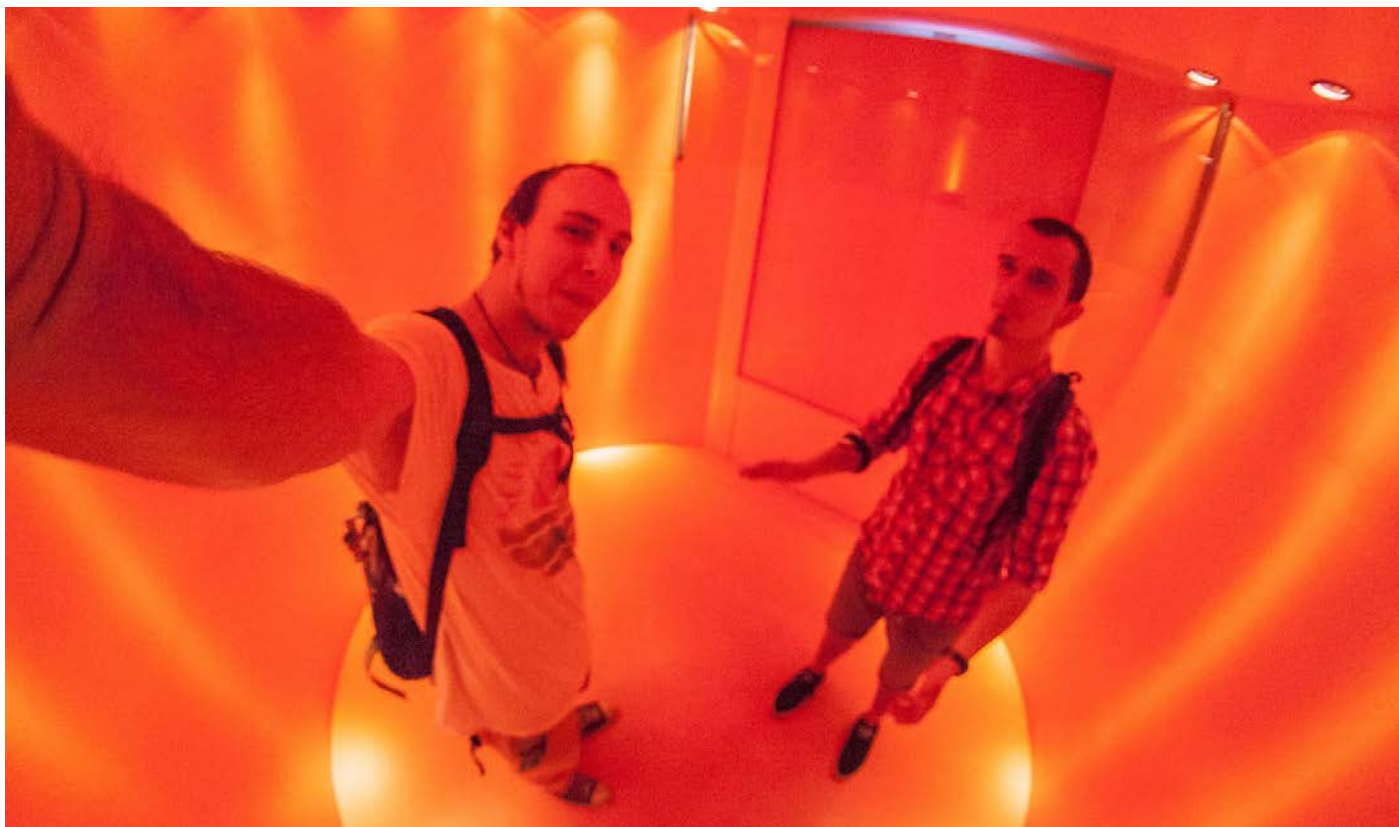
A tak tedy brněnští studenti oboru Teorie interaktivních médií při Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity znovu dobyli nedalekou Vídeň, která se opět prezentovala jako centrum hudby a umění.

Obr. 16. ...brněnští studenti oboru Teorie interaktivních médií dobyli nedalekou Vídeň...

Fotogalerie Olivera Staši

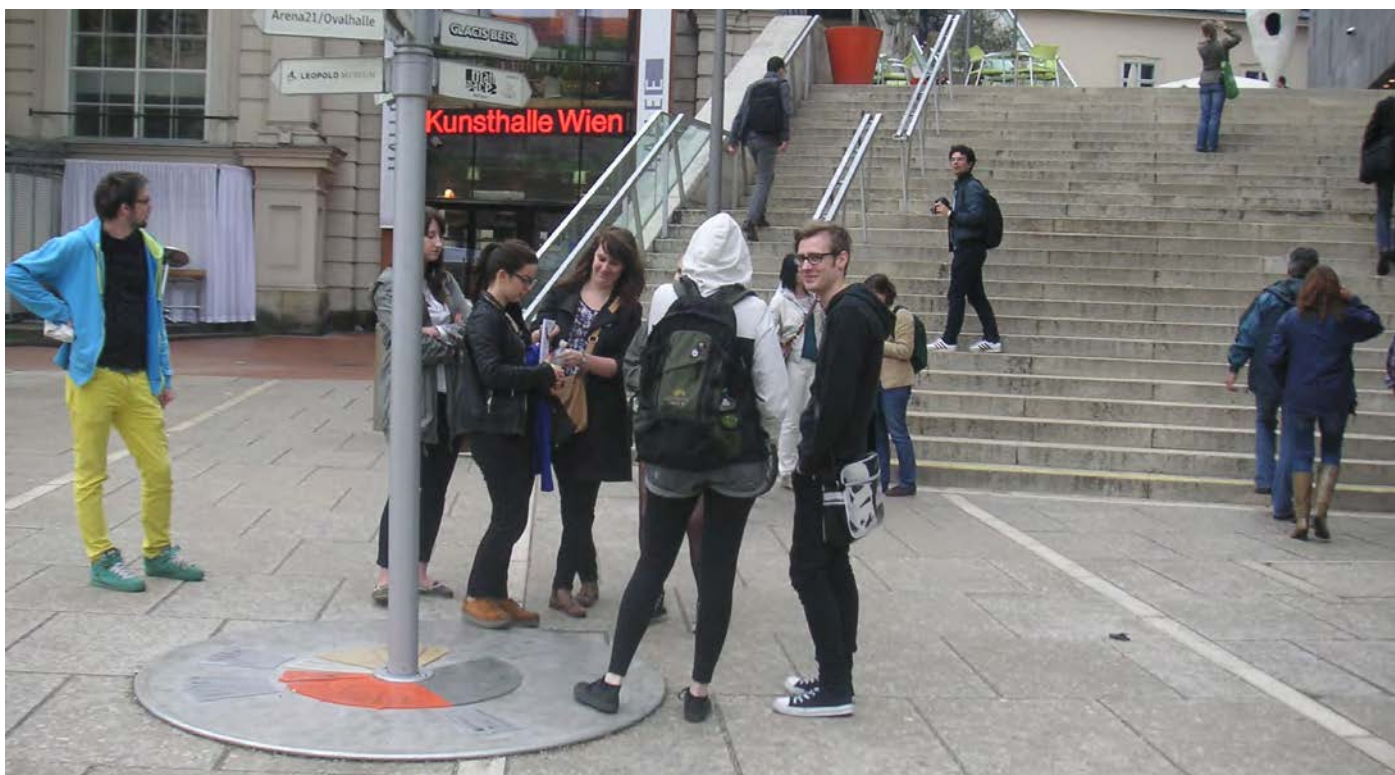

Fotogalerie Jany Horákové

Exkurze se konala v rámci projektu č. CZ.1.07/2.2.00/28.0044 Inovace uměnovědných studijních oborů na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity, který je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky. Viz www.phil.muni.cz/music/opvk.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ